Nr 17. **1937.**

Tygodnik Powiatowy
na Powiat Rybnicki

Organ urzędowy. **Wychodzi co sobota.**

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-łamowy lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,25 zł wraz z należnościami pocztowymi.

Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 1 maja 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

Zarządzenie.

Starosty Rybnickiego z dnia 30 kwietnia 1937 r. o cenach przedmiotów powszechnego użytku.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i uregulowania cen przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. Śl. nr 1, poz. 1) po zasięgnięciu opinii Komisji do Badania Cen na powiat rybnicki ustala się z dniem 1 maja 1937 r. aż do odwołania w powiecie rybnickim następujące ceny:

A. W handlu hurtowym:

100 kg mąki żytniej razowej 0 — 95%	29,50	zł
100 kg mąki żytniej 0 — 70%	35,50	zł
100 kg mąki pszennej 0 — 65%	46,—	zł

Ceny za mąki rozumieją się franco wagon stacja odbiorcza względnie skład hurtowy.

Ceny przy 100 kg loco skład odbiorcy-detalisty mogą przekraczać powyższe ceny o —,50 zł.

Cena przy 100 kg za gatunki wyższe mąki może być podwyższona o —,50 zł za każde 5%, zaś za gatunki niższe ulega obniżeniu o —,50 zł za każde 5%.

100 kg pęczaku	38,50	zł
100 kg kaszy jęczmiennej	38,50	zł
100 kg kaszy perłowej	50,—	zł
100 kg grysiku (manna)	49,—	zł
100 kg kawy jęczmiennej luzem	46,—	zł
100 kg kawy ziarnistej „Rio“ (Wiktoria 7)	600,—	zł

B. W handlu detalicznym:

1 kg mąki razowej 0 — 95%	—,33	zł
1 kg mąki żytniej 0 — 70%	—,39	zł
1 kg mąki pszennej 0 — 65%	—,50	zł
1 kg pęczaku	—,42	zł
1 kg kaszy jęczmiennej	—,42	zł
1 kg kaszy perłowej	—,54	zł
1 kg grysiku (manna)	—,54	zł
1 kg kawy jęczmiennej luzem	—,49	zł
1 kg kawy ziarnistej „Rio“ (Wiktoria 7)	6,40	zł

C. Na wyroby mączne:

1 kg chleba z mąki żytniej 0 — 70%	—,36	zł
1 kg chleba z mąki żytniej raz. 0 — 95%	—,30	zł
50-gram. bułka pszenna	—,05	zł
100-gram. bułka pszenna	—,10	zł

D. Na mięso i wyroby wędliniarskie:

1 kg mięsa wołowego z dokładką	1,20 — 1,40	zł
1 kg mięsa cielęcego z dokładką	1,40 — 1,60	zł
1 kg mięsa wieprzowego z dokł.	1,40 — 1,60	zł
1 kg kotletów wieprzowych	1,80	zł
1 kg słoniny surowej	1,60 — 1,80	zł
1 kg smalcu wieprzowego	2,10	zł
1 kg sadła	1,80	zł
1 kg kiełbasy zwyczajnej, zależnie od gatunku	1,40 — 2,—	zł
1 kg kiełbasy czosnkowej	2,—	zł
1 kg kiełbasy krakowskiej I gatunku	2,40	zł
1 kg kiełbasy krakowskiej II gatunku	2,—	zł
1 kg szynki gotowanej	4,—	zł
1 kg boczku surowego — wędzonego	1,80	zł

Zwraca się uwagę na rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1937 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. nr 28, pozycja 212), zakazujące przemiału żyta lepszego gatunku niż 70%, pszenicy 65% i używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku innych gatunków mąki niż ustalonych w tymże rozporządzeniu. Posiadane zapasy innego gatunku mąki niż dozwolonego przemiału i obiegu należy niezwłocznie zgłosić w Starostwie w Rybniku.

Ceny powyższe są cenami maksymalnymi. Winni żądania lub pobierania cen wyższych pociągnięci będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. nr 91, poz. 527) oraz art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. nr 38, poz. 365).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. nr 25, poz. 171) waga chleba świeżego może wykazać ubytek najwyżej 4%, czerstwego — najwyżej 6%, poza tym chleb powinien być wypiekany w bochenkach wagi ½, 1, 2 kg lub większej, lecz w pełnych kg; pieczywo wagi ½ kg i więcej powinno być oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi mąki, z której zostało wytworzone, uwidocznioną na kartkach z firmą i adresem wytwórni, a jeżeli pieczywo jest wypiekane z mieszanej mąki różnego rodzaju, powinno to być uwidocznione na tych kartkach, przy czym kartki te należy umieszczać na bochenkach przed wstawieniem ciasta do pieca,

gdyż nalepianie tych kartek po wypieku jest wzbronione. Winni przekroczenia tych przepisów ulegają ukaraniu w postępowaniu karno-sądowym na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 343).

Właściciele przedsiębiorstw sprzedaży zobowiązani są do uwidocznienia cen w miejscach widocznych i dostępnych dla publiczności zarówno wewnątrz lokalu przemysłowego jak również na oknie wystawowym i straganach na targach tygodniowych. Zarazem zwraca się uwagę wszystkim kupcom i rzemieślnikom, że obowiązuje ujawnienie cen artykułów pierwszej potrzeby. Winni przekroczeń tych przepisów pociągnięci będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej za przekroczenie §§ 73 i 74 niemieckiej ordynacji przemysłowej z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 871) oraz rozporządzenia rady związkowej z dnia 24 czerwca 1915 r. o ujawnieniu cen artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. Rz. Niem. str. 358).

Zarządzenia tutejsze z dnia 23 października 1936 roku („Tygodnik Powiatowy" w Rybniku nr 43) oraz z dnia 5 marca 1937 r. („Tygodnik Powiatowy" w Rybniku nr 9) utrzymuje się w mocy o tyle, o ile zawarte tam przepisy nie zostały niniejszym zarządzeniem uchylone.

Zarządzenie niniejsze uchyla moc obowiązującą zarządzeń tutejszych, wydanych w tym kierunku.

Rybnik, dnia 1 maja 1937 r.

Za Starostę:

(—) Mgr Gajewski, referendarz.

Obwieszczenie.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 92, poz. 643) o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi wyznaczył Wydział Powiatowy do wykonywania nadzoru nad mięsem i przetworami mięsnymi następujących lekarzy weterynaryjnych:

1) **Powiatow. lekarza weterynaryjnego dr Niesłończyka z Rybnika** — na targach mięsnych w Żorach i Wodzisławiu oraz w następujących miejscowościach: Zebrzydowicach, Zamysłowie, Orzepowicach, Jankowicach Rybnickich, Chwałowicach, Golejowie, Ochojcu, Wielopolu, Leszczynach, Kamieniu pod Rzędówką, Czuchowie, Książenicach, Czerwionce, Wilczy Górnej i Dolnej, Szczygłowicach i Knurowie.

2) **Lekarza weterynaryjnego Kurzydyma z Wodzisławia** — w Wodzisławiu, z wyjątkiem targu mięsa, Turzyczce, Jedłowniku, Maruszach, Czyżowicach, Gorzycach, Gorzyczkach, Uchylsku, Olzie, Skrzyszowie, Turzy, Krosłoszowicach, Łaziskach, Podbuczu, Gołkowicach-Skrbeńsku, Godowie, Jastrzębiu Górnym, Dolnym i Zdroju, Moszczenicy, Zofiówce, Ruptawie, Ruptawcu, Cisówce, Niedobczycach i Popielowie.

3) **Lekarza weterynaryjnego Muchę z Żor** — w Żorach, z wyjątkiem targu mięsnego, Gierałtowicach, Przyszowicach, Paniówkach, Chudowie, Świerklanach Dolnych i Górnych, Rogoźnej, Folwarkach, Roju, Rowniu, Skrzeczkowicach, Baranowicach, Kleszczowie, Osinach, Gotartowicach, Boguszowicach, Kłokocinie, Palowicach, Bełku, Szczejkowicach, Bujakowie, Dębieńsku Starym i Wielkim, Przegędzy i Stanowicach.

4) **Lekarza weterynaryjnego Pawlika z Rydułtów** — w Gaszowicach, Jejkowicach, Chwałęcicach, Zwonowicach, Lyskach, Suminie, Nowej Wsi, Czernicy, Łukowie, Adamowicach, Raszczycach, Bogunicach, Pogrzebieniu, Kornowacu, Kobyli, Pstrążnej Dzimierzu, Żytnej, Brzeziu, Szczerbicach, Pietrzkowicach, Piecach, Rzuchowie, Krzyżkowicach, Łańcach, Lubomi, Bukowie, Ligocie Tworkowskiej i Nieboczowach.

5) **Lekarza weterynaryjnego Winiarczyka z Radlina** — w Niewiadomiu, Pszowie, Syryni, Kokoszycach, Zawadzie, Rogowie, Bluszczowie, Kamieniu nad Odrą, Bełsznicy, Odrze, Wilchwach, Mszanie, Markłowicach Górnych i Dolnych, Połomi i Gogołowej.

Rybnik, dnia 21 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Wyglenda,
Starosta.

Obwieszczenie.

Wydział Powiatowy wydzierżawi w partiach lub w całości tegoroczne zbiory owoców (czereśnie, grusze, jabłonie i śliwy) z drzew przydrożnych na szosach:

1. Łapacz — Wodzisław: od km 0,0 do 3,4 i 8,5 do 11,2;
2. Żory — Golasowice: od km 0,4 do 3,7;
3. Rybnik — Bełk: na szlaku pomiędzy Stanowicami a Bełkiem;
4. Wodzisław — Pawłowice: od km 13,5 do 14,7;
5. Przyszowice — Mikołów: na szlaku pomiędzy Paniówkami i Chudowem;
6. Rybnik — Gliwice: na szlaku Wielopole — Golejów i Wilcza — Nieborowice;
7. Brzezie — Rybnik: od km 2,9 do 3,8;
8. Rybnik — Żory: od km 35,5 do 38,8;
9. Gliwice — Orzesze: na szlaku Gierałtowice — granica Państwa;
10. Gogołowa — Szeroka;
11. Brzezie — Gorzyce: od km 0,0 do 1,2, 2,2 do 5,8 i 7,2 do 10,0;
12. Kornowac — Lubomia: od km 0,0 do 1,0 i 1,4 do 4,5;
13. Lubomia — Buków: od km 0,0 do 1,2 i 3,1 do 5,6;
14. Jastrzębie — Cisówka: od km 5,0 do 7,6;
15. Biertułtowy — Rydułtowy: od km 4,6 do 6,3;
16. Wodzisław — Czyżowice;
17. Kamień — Książenice;
18. Leszczyny — Kamień;
19. Wilcza — Szczygłowice;
20. Rybnik — Lyski: od km 0,0 do 1,0, 6,0 do 8,0 i 10,6 do 11,8;
21. Wilcza — Pilchowice;
22. Stanowice — Czerwionka;
23. Gorzyce — Gołkowice: od km 3,1 do 4,0 i 4,5 do 8,0;
24. Wodzisław — Olza: od km 20,3 do 21,0 i 22,4 do 23,0;
25. Syrynia — Buków: od km 6,0 do 10,0.

Oferty przyjmuje do dnia 14 maja 1937 r., godziny 10, Powiatowy Zarząd Drogowy w Rybniku, który udziela oferentom bliższych informacyj.

Otwarcie ofert dnia 14 maja 1937 r., godz. 10. Po otwarciu ofert nastąpi dodatkowy przetarg ustny, wobec czego obecność oferentów jest konieczna.

Rybnik, dnia 30 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Wyglenda,
Starosta.

Pomór świń

Podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Sosny Mateusza w Radlinie stwierdzono urzędowo pomór świń.

Rybnik, dnia 27 kwietnia 1937 r.

Za Starostę:
(—) Dr. Niesłańczyk,
powiatowy lekarz weterynaryjny.

Zarządzenie policyjne Starosty Rybnickiego

o zwalczaniu pomoru świń.

Z powodu stwierdzenia pomoru świń w zagrodzie Sosny Mateusza w Radlinie zarządzam na podstawie §§ 356 i następnych rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 360):

I. Dokoła zagrody Sosny ustala się okręg zapowietrzony, składający się z zagród sąsiednich Krakowczyka Jana, Tkocza Franciszka, Glombowej Weroniki i Siernowej Marii.

Dla okręgu zapowietrzonego obowiązują następujące przepisy:

1) Świnie podlegają zamknięciu; osobom postronnym wstęp do chlewów wzbroniony.
2) Zwłok świń padłych nie wolno wywozić.
3) Wyprowadzenie (wywożenie) świń z okręgu jest zakazane.
4) W obrębie okręgu należy trzymać psy na uwięzi, a drób — w zamknięciu; wyprowadzenie tych zwierząt poza obręb okręgu wymaga zezwolenia Starosty.
5) Wprowadzenie świń do okręgu jest zakazane.
6) Przy drogach na granicy okręgu należy umieścić tablicę z napisem: „Pomór świń"

II. Wszystkie pozostałe zagrody, położone między ulicą Św. Urbana, Główną ulicą i ścieżką obok składu Józefa Jureczki, tworzą okręg zagrożony, dla którego mają zastosowanie przepisy z poprzedniego punktu I, ust. 1 — 6.

III. W okręgu zapowietrzonym i zagrożonym zabrania się wykonania szczepień przeciwróżycowych łącznie żywymi zarazkami, zaś szczepienie świń tylko surowicą różycową wymaga uprzedniego zezwolenia Starosty.

Rybnik, dnia 27 kwietnia 1937 r.

Starosta:
(—) Wyglenda.

Zatwierdzono.

Zatwierdzono ławnikiem gminy Moszczenica Karola Bentkowskiego z Moszczenicy.

Rybnik, dnia 20 kwietnia 1937 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z. (—) Dr. Łukowiecki,
Wicestarosta.

Rozporządzenie
Ministra Opieki Społecznej

z dnia 10 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

Na podstawie art. 8 pkt. a), b), c), d), e), g) i art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. nr 52, poz. 493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej" (Dz. U. R. P. nr 64, poz. 597) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 16 maja 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. Ust. Śl. nr 14, poz. 27) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają:

1) mięso, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia;
2) przetwory mięsne, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia:
   a) wędliny i inne wyroby wędliniarskie,
   b) konserwy mięsne,
   c) potrawy mięsne,
   d) wyciągi mięsne;
3) sprzedaż i inne wprowadzenie w obieg mięsa i jego przetworów;
4) miejsca wyrobu przetworów mięsnych oraz miejsca przechowywania, sprzedaży mięsa i jego przetworów;
5) naczynia i przyrządy, używane przy wyrobie przetworów mięsnych oraz przy sprzedaży mięsa i jego przetworów.

§ 2. Przez nazwę „mięso" rozumie się wszystkie przeznaczone do spożycia przez ludzi części zwierząt ciepłokrwistych (zwierząt rzeźnych, ptactwa bitego, dziczyzny):

a) nie poddane żadnym zabiegom z wyjątkiem chłodzenia;
b) poddane zabiegom, nie zmieniającym własności mięsa lub których działanie może być z łatwością usunięte, jako to: mrożenie, ozonowanie, suszenie, krótkotrwałe wędzenie, moczenie w occie (marynowanie), powierzchowne działanie dozwolonymi środkami

konserwującymi (§ 5 ust. (1), pkt. 1), lit. f), zabezpieczenie przed dostępem powietrza warstwą tłuszczu, żelatyny i t. p., wstrzyknięcie do naczyń krwionośnych lub tkanki mięsnej dozwolonych środków konserwujących.

§ 3. (1) Przez nazwę „przetwory mięsne" rozumie się mięso, poddane zabiegom, pod których wpływem utraciło ono całkowicie pierwotne właściwości mięsa surowego bez możności ich odzyskania. Zabiegami tymi mogą być:

1) silne solenie, wędzenie, peklowanie w połączeniu z mieleniem, siekaniem, rozdrabnianiem lub bez takiego połączenia;
2) zabezpieczenie przed zepsuciem drogą sterylizacji w szczelnych powłokach (naczyniach) lub drogą usunięcia powietrza z tych powłok (naczyń);
3) gotowanie, smażenie, pieczenie, duszenie.

(2) W szczególności:

1) przez nazwę „wędliny" rozumie się przetwory mięsne, poddane zabiegom, wyszczególnionym w ust. (1), pkt. 1), jako to: kiełbasy, szynki, boczki i t. p., przez nazwę „inne wyroby wędliniarskie" rozumie się: kiszki, salcesony i inne mieszanki mięsne;
2) przez nazwę „konserwy" w znaczeniu ogólnym rozumie się przetwory mięsne, poddane zabiegom, wyszczególnionym w ust. (1), pkt. 1) i 2), lub również zabiegom w pkt. 3), czyniącym je zdolnymi do przetrwania dłuższego okresu czasu bez cech zepsucia;
3) przez nazwę „potrawy mięsne" rozumie się przetwory mięsne, poddane zabiegom, wyszczególnionym w ust. (1), pkt. 3), jako to: pieczenie, pasztety, galarety, majonezy i t. p.;
4) przez nazwę „wyciągi mięsne" rozumie się preparaty z soku mięsnego, jako to: buliony, ekstrakty i t. p.

(3) Wymienione w ust. (2) przetwory mięsne mogą być sporządzane z dodatkiem właściwych domieszek i przypraw lub bez takiego dodatku.

§ 4. (1) Mięso, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, musi odpowiadać wszystkim weterynaryjnym przepisom dla mięsa, zdatnego do spożycia dla ludzi, oraz być właściwie znakowane.

(2) Ptactwo bite oraz dziczyzna, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, muszą odpowiadać przepisom weterynaryjnym.

§ 5. (1) Zabrania się:

1) sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia mięsa:
   a) zanieczyszczonego,
   b) zepsutego,
   c) spleśniałego,
   d) o barwie, zapachu i smaku nienormalnym,
   e) barwionego,
   f) z dodatkiem środków konserwujących, z wyjątkiem soli kuchennej, cukru, saletry, octu fermentacyjnego jadalnego lub najwyżej 15% jadalnego roztworu kwasu octowego oraz soli kuchennej z dodatkiem azotynu sodowego (§ 1 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 czerwca 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1931 r. o konserwowaniu artykułów żywności [Dz. U. R. P. nr 61, poz. 521]),
   g) nadmuchanego powietrzem;
2) przechowywania mięsa siekanego i mielonego.

(2) Dopuszczalna jest sprzedaż lub inny obieg mięsa mielonego i siekanego na żądanie i w obecności kupującego.

§ 6. (1) Przetwory mięsne powinne być sporządzone z materiałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

1) mięso, używane do tych celów, powinno odpowiadać wszystkim warunkom dla mięsa, wyszczególnionym w § 4 i w § 5, ust. (1), pkt. 1);
2) woda, używana przy wyrobie, powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom, wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;
3) sól powinna być jadalna. niedopuszczalna jest do tych celów sól t. zw. „bydlęca" i wszelka skażona;
4) tłuszcze powinne odpowiadać obowiązującym przepisom;
5) wszelkie inne domieszki (mąka, kasza, krew. przyprawy korzenne, saletra, ocet i t. p.) powinny mieć własności prawidłowe i być nieszkodliwe dla zdrowia.

(2) Otoka w stanie surowym nie może być używana do wyrobu przetworów mięsnych.

§ 7. (1) Wędliny i inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia.

(2) Siekanie oraz mielenie mięsa powinno się odbywać maszynowo przy użyciu siły ręcznej lub mechanicznej, inne rozdrabnianie mięsa może się odbywać ręcznie nożem lub innym ostrym narzędziem.

(3) Dodatkami do wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być:

1) woda w ilości, niezbędnej do wyrobu;
2) saletra w ilości, nie przekraczającej 3 g na 1 kg mięsa;
3) mąka jedynie do wyrobów wędliniarskich wątrobianych i krwawych w ilości najwyżej do 2% oraz kasza, bułka do innych wyrobów;
4) sól i przyprawy korzenne w ilości niezbędnej.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KOMUNIKATY

Wynajęcie polowania.

Gmina Raszczyce, powiat rybnicki, wydzierżawia polowanie na całym obszarze gminy Raszczyce, wielkości około 283 ha, na przeciąg 6 lat w dniu 23 maja 1937 r. o godzinie 15 w Urzędzie Gminnym w Raszczycach najlepiej i najwięcej dającemu.

Naczelnik Spółki Łowieckiej zastrzega sobie prawo wyboru oferenta i unieważnienia przetargu bez podania powodów.

Warunki dzierżawy wyłożone są do publicznego wglądu w tutejszym Urzędzie Gminnym od dnia 6 maja 1937 r. w godzinach urzędowych.

Raszczyce, dnia 24 kwietnia 1937 r.

Naczelnik Gminy:
(—) Badura.

Redaktor odpowiedzialny: Konrad Chrószcz, Rybnik, telefon Nr. 100. Wydawca: Wydział Powiatowy Rybnik. — Czcionkami Zakładów Graficznych „Sztandaru Polskiego i Gazety Rybnickiej" w Rybniku.